

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 202/2025-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Verbina, o.z.**, Doležalova 3424/15C, Bratislava, IČO 52 570 622, zastúpeného Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/90/2022 (predtým Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5S/90/2022) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/90/2022 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo sťažovateľa na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie v sume **1 500 eur**, ktoré **j e** mu Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **949,16 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/90/2022 (predtým krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5S/90/2022). V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal správne súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 4 500 eur a náhradu trov konania 4 167,07 eur.

2. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 13. apríla 2022 na krajskom súde žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Národného bezpečnostného úradu, Budatínska 30, Bratislava, IČO 36 061 701 (ďalej aj „žalovaný“), č. 04247-0006/SRD-ORM z 11. marca 2022. Žalovaný svojím rozhodnutím č. 04247-0006/SRD-ORM z 11. marca 2022 rozhodol o blokovaní škodlivej aktivity – všetky webové sídla na doméne a všetkých subdoménach hlavnydennik.sk a na doméne a všetkých subdoménach hlavnydennik.info a hlavnydennik.app na infraštruktúre, ktorú prevádzkuje spoločnosť crooce.com – the internet company, s. r. o., Panenská 24, Bratislava, IČO 36 776 297, a určení nezákonnosti blokovania webových sídel na doméne a všetkých subdoménach hlavnydennik.sk, webových sídel na doméne a všetkých subdoménach hlavnydennik.info a webových sídel na doméne a všetkých subdoménach hlavnydennik.app na infraštruktúre, ktorú prevádzkuje spoločnosť crooce.com – the internet company, s. r. o., Panenská 24, Bratislava, IČO 36 776 29, ku ktorému dochádza zo strany spoločnosti crooce.com – the internet company, s. r. o., vrátane uloženia zákazu pokračovať v blokovaní či opätovne rozhodnúť o blokovaní uvedených webových sídel na uvedených doménach a subdoménach. Sťažovateľ v podanej žalobe zároveň ďalej žiadal, aby (i) súd uložil žalovanému povinnosť v prípade, ak opätovne rozhodne o blokovaní uvedených webových sídel na uvedených doménach alebo subdoménach, aby nové rozhodnutie žalovaného obsahovalo aj označenie žalobcu, (ii) aby rozhodnutie bolo doručované žalobcovi ako účastníkovi správneho konania, (iii) aby súd uložil žalovanému povinnosť na vlastné náklady zabezpečiť odblokovanie uvedených webových sídel na uvedených doménach a subdoménach (iv) a povinnosť doručiť súdu v lehote do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku oznámenie o tom, že nielen splnil zákaz pokračovať v blokovaní uvedených webových sídel na uvedených doménach a subdoménach, ale že tak učinil aj na vlastné náklady.

3. V priebehu napadnutého konania krajský súd (i) 3. marca 2023 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, (ii) 4. apríla 2023 doručil správnu žalobu a výzvu na vyjadrenie sa k nej žalovanému, ktorý svoje vyjadrenie doručil krajskému súdu 27. apríla 2023, (iii) uznesením zo 16. mája 2023 zamietol návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe, (iv) 11. júla 2023 už správny súd zaslal vyjadrenie žalovaného sťažovateľovi na vedomie a (v) 4. septembra 2023 vyzval žalovaného na predloženie administratívneho spisu spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa.

4. Sťažovateľ vyzval 5. decembra 2024 správny súd na zabezpečenie riadneho priebehu konania, keďže od 4. septembra 2023 v napadnutom konaní nebol vykonaný žiadny procesný úkon. Správny súd na to uznesením č. k. BA-5S/90/2022-105 z 29. januára 2025 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy odstránil vady správnej žaloby tak, že označí druh správnej žaloby podľa § 6 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a naformuluje žalobný návrh, t. j. návrh výroku rozhodnutia, tak, ako navrhuje, aby správny súd rozhodol, keďže podľa súdu návrh rozhodnutia, ktorý sťažovateľ uviedol v žalobe, je zmätočný, keďže text žaloby je koncipovaný ako

žaloba proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, no v petite je žaloba koncipovaná ako žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Sťažovateľ vo svojej odpovedi 3. marca 2025 uviedol, že v podanej žalobe označil druh svojej správnej žaloby ako žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, pričom podanú žalobu označil ako správnu žalobu o preskúmanie zásahu do práv sťažovateľa, ku ktorému došlo na základe rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/2022/SRD-ORM z 11. marca 2022, teda ku ktorému nedošlo samotným rozhodnutím, ktoré by navrhoval v konaní preskúmať, ale ku ktorému došlo na základe tohto rozhodnutia, a to postupom adresáta predmetného rozhodnutia.

5. Sťažovateľ považuje procesnú aktivitu správneho súdu spočívajúcu vo vydaní uznesenia č. k. BA-5S/90/2022-105 z 29. januára 2025 za jeho nesústreďený postup v napadnutom konaní, keďže k takejto procesnej aktivite mal krajský súd pristúpiť na začiatku samotného konania v čase po doručení správnej žaloby 13. apríla 2022, a nie až po necelých troch rokoch trvania napadnutého konania odstraňovať vady podanej žaloby. Sťažovateľ je toho právneho názoru, že správny súd je podľa § 30 SSP povinný prejednať žalobu aj podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, keďže síce nebol účastníkom konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré je predmetom konania, avšak je možné usudzovať, že mal byť účastníkom predmetného konania, keďže sa ho dotknuté rozhodnutie týka, a teda ho možno v predmetnom smere považovať za opomenutého účastníka konania. Navyše ak podľa právneho názoru súdu nie je možné vec prejednať podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, má správny súd žalobu prejednať podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, pričom je sám toho názoru, že správny súd by mal podanú správnu žalobu prejednať podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, ako aj podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP.

6. Sťažovateľ vo vzťahu k postupu správneho súdu, ktorý uznesením č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025 rozhodol o vylúčení jednotlivých častí správnej žaloby na samostatné konania, podotkol, že tomuto postupu nemuselo predchádzať vydanie uznesenia č. k. BA-5S/90/2022-105 z 29. januára 2025, pretože tak správny súd mohol rozhodnúť aj bez predmetnej výzvy, keďže táto *„celkom zjavne pramení iba z nedostatočného oboznámenia sa súdu s obsahom žaloby, ktorá obsahuje všetky povinné náležitosti“*, k čomu správny súd nepotreboval predchádzajúcu súčinnosť sťažovateľa. Navyše *„ide o úkony, ktoré bolo zo strany súdu možné vykonať v konaní už bezprostredne po podaní správnej žaloby“*, čo len potvrdzuje nesústreďenú činnosť správneho súdu v napadnutom konaní.

7. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 202/2025-15 z 29. apríla 2025 ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie správneho súdu

8. Správny súd po chronologickom prehľade vo veci vykonaných procesných úkonov k podstate ústavnej sťažnosti sťažovateľa zvýraznil právnu okolnosť nesprávneho zápisu podanej žaloby do súdneho registra S, pričom správne malo byť Sa, keďže sťažovateľ v podanej žalobe spojil *„3 druhy rôznych žalôb, pričom jedna mala dokonca súkromnoprávny charakter“*. Na podklade tohto zistenia správny súd uznesením č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025 vylúčil žalobu

o určenie nezákonnosti blokovania webových sídel na doméne a všetkých subdoménach hlavnydennik.sk, hlavnydennik.info a hlavnydennik.app na infraštruktúre, ktorú prevádzkuje spoločnosť crooce.com – the internet company, s.r.o., IČO 36 776 297, ku ktorému dochádza zo strany spoločnosti crooce.com – the internet company, s.r.o., na základe rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/SRD-ORM z 11. marca 2022 na samostatné konanie a druhým výrokom vylúčil žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy na samostatné konanie. Po vylúčení už uvedených dvoch predmetov (častí) pôvodnej žaloby (pôvodne vedenej ako celok pod sp. zn. BA-5S/90/2022) na len časť týkajúcu sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/2022/SRD-ORM z 11. marca 2022 správny súd určil 14. mája 2025 termín vyhlásenia rozsudku vo veci samej na 11. september 2025. Ostatné časti pôvodne podanej žaloby sú aktuálne vedené v samostatných konaniach vedených pod sp. zn. 17Sa/4/2025 a sp. zn. 3S/48/2025, v ktorých správny súd postúpil časť pôvodne podanej žaloby na konanie Mestskému súdu Bratislava IV.

9. Dôvody vzniknutých prietáhov v napadnutom konaní správny súd pripísal (i) vysokej zaťažnosti súdu, keď mu po jeho vzniku 1. júna 2023 bolo pridelených 5 766 nerozhodnutých vecí zo správnych kolégií troch krajských súdov, a to Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre, (ii) personálnej poddimenzovanosti súdu, keď z počtu 44 sudcovských miest je obsadených 37 miest, na ktorých však aktívne pôsobí iba 34 sudcov, čo predstavuje výrazný podstav, (iii) nespolupráci žalovaného pri predkladaní administratívneho spisu, ktorý predložil až po niekoľkonásobných výzvach súdu, pričom (iv) predložení administratívneho spisu bránila aj objektívna prekážka spočívajúca až v dodatočnom zriadení priestoru na úschovu listín s utajovaným registratúrnym záznamom, ku ktorému došlo až v prvom kvartáli roku 2025, keď k zriadeniu správneho súdu došlo 1. júna 2023, (v) s prekážkou neexistencie/nezriadenia priestoru na úschovu listín s utajovaným registratúrnym záznamom súvisí aj prekážka neprítomnosti zamestnanca súdu s bezpečnostnou previerkou a posledným dôvodom je (vi) aj služobná potreba zapožičania súdneho spisu ústavnému súdu z dôvodu konania o prietáhoch.

10. Vzhľadom na obsah vyjadrenia správneho súdu a ďalšie okolnosti prípadu vedúce k vyhovneniu ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate ústavný súd nepovažoval za účelné zasielať vyjadrenie správneho súdu na repliku sťažovateľovi.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním vecí na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr.

IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

12. Povinnosť správneho súdu a jeho sudcu konať rýchlo a hospodárne podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp správneho súdneho konania v § 5 ods. 7 SSP a povinnosť konať bez prietáhov aj v čl. 17 Civilného sporového poriadku, ktorý je premietnutý aj do § 5 ods. 1 SSP. Správny súd je teda povinný postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prietahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb a určovať poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne (§ 5 ods. 7 SSP). Navyše podľa § 103 ods. 1 prvej a druhej vety SSP ak sa konanie začalo, postupuje v ňom správny súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Správny súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci konania nečinní.

13. Prietahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje významné ohrozenie právne existujúceho stavu, pričom taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov alebo ich riadneho postupu. Z uvedenej fakticity musí preto následne vyplývať, že dôsledkom popísaného zásahu orgánu verejnej moci (jeho pasivity) nemožno čeliť inak než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezhom ústavného súdu.

14. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, IV. ÚS 64/2020). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre účastníkov (Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00).

15. Podľa § 66 SSP vylúčil správny súd na samostatné konanie časť podanej žaloby majúcej povahu určujúcej žaloby a časť podanej žaloby smerujúcej proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

16. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je správna žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Národného bezpečnostného úradu č. 04247-0006/SRD-ORM z 11. marca 2022, pričom je/bol toho názoru, že správne označil druh svojej správnej žaloby ako žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, teda ako správnu žalobu, ktorou sa domáha preskúmania zásahu do svojich práv na základe rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/2022/SRD-ORM z 11. marca 2022, ku ktorému nedošlo samotným rozhodnutím, ale na podklade tohto rozhodnutia. Správny súd bol toho názoru, že sťažovateľ v podanej žalobe spojil „3 druhy rôznych žalôb“, a tak na základe § 66 SSP uznesením č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025 rozhodol o vylúčení časti predmetu pôvodnej žaloby na samostatné konania vedené pod sp. zn. 17Sa/4/2025 (žaloba majúca povahu iného zásahu orgánu verejnej správy) a sp. zn. 3S/48/2025 (žaloba majúca povahu určujúcej žaloby), pričom konanie uzavrel postúpením veci Mestskému súdu Bratislava IV. Predmetom

napadnutého konania tak ostal len jeden predmet, a to preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/2022/SRD-ORM z 11. marca 2022, kde správny súd nariadil termín vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej na 11. september 2025. Sťažovateľ tomuto postupu správneho súdu oponoval samostatným podaním doručeným ústavnému súdu 14. mája 2025, kde túto procesnú aktivitu správneho súdu považoval za ďalší príklad jeho nesústredenej činnosti.

17. Úlohou ústavného súdu nie je v konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru posudzovať správnosť sťažovateľom namietaného postupu správneho súdu. Z hľadiska garancií vyplývajúcich z označených práv je ale relevantné, či aj pri súčasnom hodnotení napadnutého konania ako mierne zložitého (vzhľadom na viacvrstvový predmet konania) mohol správny súd pristúpiť k predmetnej procesnej aktivite už v skoršom časovom období. K tejto otázke sa ústavný súd vyjadrí v časti týkajúcej sa hodnotenia postupu správneho súdu.

18. V rámci hodnotenia druhého kritéria, a to správania účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mali zásadný/podstatný vplyv na dĺžku napadnutého konania.

19. Posledným skúmaným kritériom je postup správneho súdu v napadnutom konaní.

20. Ústavný súd napokon hodnotil aj samotný postup správneho súdu (resp. krajského súdu) v napadnutom konaní. V správnom súdnictve je aktuálny naratív, podľa ktorého je skutkový stav veci v podstate ustálený už v administratívnom konaní a nevyžaduje si komplikované dokazovanie, lebo správny súd v zásade vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP). Z obsahu súdneho spisu (ktorý korešpondoval s popisom procesných úkonov sťažovateľom, ako aj správnym súdom) sa ústavný súd presvedčil, že krajský súd v čase po doručení žaloby 14. apríla 2022 do 3. septembra 2023 vykonával až úkony spojené s podaním správnej žaloby a procesné úkony doručovania podľa § 105 – § 106 SSP vrátane úkonov podľa § 106 ods. 1, 2 SSP (výzva na zaplatenie súdneho poplatku, doručovanie podanej žaloby žalovanému, doručovanie repliky sťažovateľa a dupliky žalovaného), pričom už na tomto mieste je potrebné krajskému súdu vytknúť, že sťažovateľa až 3. marca 2023 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Teda v čase od 14. apríla 2022 až do 3. marca 2023 krajský súd v napadnutom konaní nekonal priebežne, keď na prvotný úkon súdu potreboval lehotu až 9 mesiacov, čo predstavuje prietah v celom jej trvaní. V časovom úseku od 3. marca 2023 do 4. septembra 2023 postupoval krajský/správny súd v napadnutom konaní priebežne, keď svoju procesnú aktivitu ukončil 4. septembra 2023 druhou výzvou žalovanému na predloženie administratívneho spisu. Na tomto mieste ústavný súd považuje uvedenú procesnú aktivitu správneho súdu za protirečivú, keď na jednej strane požaduje zaslanie administratívneho spisu od orgánu verejnej moci v určitom stupni utajenia (výzvy správneho súdu z 3. októbra 2023, zo 14. februára 2024, z 9. júla 2024, z 2. októbra 2024), pričom na strane druhej nedisponoval v tom čase (do prvého štvrtého roku roku 2025) potrebnými nielen administratívnymi, ale ani personálnymi kapacitami na disponovanie s takým spisovým materiálom. Za takýto postup nenesie zodpovednosť sťažovateľ ako žalobca, ale osoby zodpovedné za výkon riadiacej právomoci na novozriadenom správnom súde. Správny súd oživil procesnú aktivitu v napadnutom konaní až na podklade výzvy sťažovateľa z 5. decembra 2024, keď zákonná sudkyňa predkladá 8. januára 2025 predsedníčke správneho súdu námietku nesprávneho zápisu veci do príslušného súdneho registra, ktorá reaguje písomným vyjadrením z 27. januára 2025. Na podklade týchto zistení potom

správny súd uznesením č. k. BA-5S/90/2022-105 z 29. januára 2025 vyzýva sťažovateľa, aby podľa § 6 ods. 2 SSP označil druh správnej žaloby a v tomto kontexte naformuloval žalobný petit, na čo sťažovateľ písomne odpovedá 3. marca 2025. Následne správny súd vydáva uznesenie č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025, ktorým podľa § 66 SSP vylúčil na samostatné konanie časť podanej žaloby majúcej povahu určujúcej žaloby a časť podanej žaloby smerujúcej proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

21. Je očividné, že správny súd bol v napadnutom konaní absolútne nečinný v čase od 4. septembra 2023 do 8. januára 2025, čo predstavuje prieťah v trvaní 1 roka a 3 mesiacov, ale z hľadiska garancií vyplývajúcich z obsahu označených práv (bod 10) a zákonných povinností sudcu v správnom súdnictve (bod 11) je určujúce, že buď krajský súd na samom začiatku konania, alebo správny súd po jeho zriadení 1. júna 2023 mohol postupovať tak, ako to vyplýva z uznesenia správneho súdu č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025, čím by došlo, síce parciálne, ale v miere prevyšujúcej 50 % k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšou spornou procesnou aktivitou správneho súdu v napadnutom konaní je jeho snaha o získanie administratívneho spisu podliehajúceho osobitnému právnemu režimu podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bez splnenia zákonných požiadaviek na nakladanie s takýmto spisom (neexistencia priestoru na úschovu listín s utajovaným registratúrnym záznamom, neprítomnosť zamestnanca disponujúceho príslušnou previerkou), ku ktorých splneniu v administratívnej a personálnej rovine došlo až v prvom štvrtroku roku 2025, pričom k zriadeniu správneho súdu došlo k 1. júnu 2023. Ak nečinnosť súdu charakterizuje konanie ako celok, nemá význam hodnotiť sporadické úkony súdu (II. ÚS 200/05, I. ÚS 398/08, IV. ÚS 60/09, I. ÚS 76/09, I. ÚS 289/2010).

22. Imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na rozhodnutie v tzv. primeranej lehote, teda bez zbytočných prieťahov v konaní, čo platí aj v správnom súdnom konaní. Z tohto pohľadu je pritom irelevantné, či ide o objektívne alebo subjektívne prieťahy v konaní v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a ústavného súdu. Primárny je záujem na hospodárnom a efektívnom prejednaní veci bez zbytočných prieťahov a záujem účastníka konania, a to nielen navrhovateľa, ale aj odporcu. Po začatí konania vzniká povinnosť správneho súdu konať. Táto povinnosť zahŕňa v sebe všetky povinnosti, ktoré má správny súd v príslušnom začatom správnom súdnom konaní, a to od doručenia správnej žaloby žalobcovi a ostatným účastníkmi konania a osobám zúčastneným na konaní do vlastných rúk cez skúmanie podmienok konania, rozhodovanie o procesných návrhoch až po rozhodnutie vo veci samej, resp. konečné rozhodnutie tak, aby konanie prebehlo bez zbytočných prieťahov alebo v normatívne ustanovenej lehote a v tomto rozsahu boli aj vypracované súdne rozhodnutia, resp. aby správny súd v určených prípadoch odsledoval splnenie povinností uložených jeho rozhodnutím žalovanému orgánu verejnej správy (I. ÚS 21/2020, I. ÚS 528/2022).

23. Vzhľadom na prezentované závery ústavný súd hodnotí celé napadnuté konanie od jeho začiatku 14. apríla 2022 do času podania ústavnej sťažnosti 13. apríla 2025, teda v trvaní 3 rokov, ako prieťah. V dôsledku uvedeného záveru tak postupom správneho súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

24. Sťažovateľ sa v podanej ústavnej sťažnosti domáhal vyslovenia porušenia aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K sťažovateľom namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ústavný súd poznamenáva, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu z týchto dôvodov však napriek tomu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. K takémuto záveru však ústavný súd v predmetnej veci nedospel, a preto tejto časti sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

25. V závere taktiež ústavný súd správne súdu pripomína chronicky zdôrazňovanú okolnosť, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prietahom v konaní (I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03 I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, IV. ÚS 66/2023, IV. ÚS 135/2025). Ústavný súd citlivo vníma problém nadmernej zaťaženia všeobecných súdov, avšak zároveň poukazuje na to, že je úlohou zmluvných štátov nastaviť si svoj právny systém takým spôsobom, aby boli súdy schopné zaručiť každému právo na rozhodnutie v primeranej lehote (rozsudok Veľkej komory vo veci Sürmeli proti Nemecku z 8. 6. 2006, sťažnosť č. 75529/01, bod 129). Chronické, resp. dlhotrvajúce preťaženie súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania (Probstmeier proti Nemecku z 1. 7. 1997, sťažnosť č. 20950/92, bod 64). Taktiež opakované zmeny zákonného sudcu, ktoré spomaľujú konanie z dôvodu, že nový sudca sa musí s vecou oboznámiť, štát nezabavujú jeho povinností týkajúcich sa požiadavky primeranej lehoty (Lechner a Hess proti Rakúsku z 23. 4. 1987). V konečnom dôsledku nerešpektovanie požiadavky na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (resp. požiadavky na konanie bez zbytočných prietahov) sa môže negatívnym spôsobom prejaviť na dôveryhodnosti justície ako takej (Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994, bod 61).

26. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že správny súd po vydaní uznesenia č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025 nariadil termín vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej na 11. september 2025, ústavný súd návrhu sťažovateľa na uplatnenie kompetenčného oprávnenia ústavného súdu podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

28. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

29. Sťažovateľ požiadal o priznanie finančného zadosťučinenia 4 500 eur z dôvodu prietáhov správneho súdu v napadnutom konaní.

30. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

31. Ústavný súd zistil prietahy v postupe správneho súdu v napadnutom konaní v trvaní 3 rokov pri rovnakej dĺžke samotného napadnutého konania. S prihliadnutím na identifikovanú dobu prietáhov a svoju vlastnú rozhodovaciu prax (IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, IV. ÚS 103/2023) priznal sťažovateľovi sumu primeraného finančného zadosťučinenia 1 500 eur (bod 2 výroku nálezu).

32. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil aj judikatúru ESĽP (Scordino a ďalší proti Taliansku z 27. 3. 2003, sťažnosť č. 36813/97, oddiel I, Horváthová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 74456/01, Palgutová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 9818/02, Švalík proti Slovenskej republike z 15. 2. 2005, sťažnosť č. 51545/99).

33. Sťažovateľ požadoval priznanie finančného zadosťučinenia 4 500 eur. Vzhľadom na to, že ústavný súd priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 1 500 eur, vo zvyšnej časti jeho návrhu nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

34. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania.

35. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

36. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

37. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2025, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za dva úkony právnej služby patrí sťažovateľovi

náhrada trov konania 742 eur a dvakrát režijný paušál 29,68 eur a tiež suma 23 % dane z pridanej hodnoty, spolu tak 949,16 eur (bod 3 výroku nálezu).

38. Priznanú náhradu trov konania je správny súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

39. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu